

EN ÅSKNATT

VID

TROLLHÄTTAN

Sång vid Piano

Pris 25 Cents

Dalkullan Publishing & Importing Co.
CHICAGO

En åsknatt vid Trollhättan.

Allegro inquieto.

SÅNG.

PIANO.

(Hon) Åskan

då - - nar vildt och fal - let ry - - ter Som ett le - - jon un - der dö - dens

kval. Fram ur mol - - net rö - da blix - ten bry - - ter, O! hvart

skall jag fly? jag har ej val. Hur för - fär - - lig är ej hö - ga

Nor - - den, Som du må - - lat har för mig så skön! O, hvi

öf - - ver-gaf jag södra jor - - den! Blir då fa - sa blott min kärleks lön?

Piu tranquillo.
mf
 (Han) Bäf - va ej äl - ska - de! Upp - hör att kla - ga! Läs nu omkring dig den

p

nor - di-ska sa - ga, Hvil - ken med tjus - ning du lyss - nat up - på!

Ser du hur blix - rar - na drab - ba till-sam - man, Ser du det skum - man - de

topp-fall vid flam-man, Ser du hur fjäl-len, som jät - tar, där stå! *W v. Braun.*

mf

En åsknatt vid Trollhättan

HON.

Askan dånar vilt och fallet ryter
Som ett lejon under dödens kval.
Fram ur molnet röda blixten bryter,
O! vart skall jag fly? jag har ej val.
Hur förfärlig är ej höga Norden,
Som du målat har för mig så skön!
O, vi övergav jag södra jorden,
Blir då fasa blott min kärleks lön? —

HAN.

Bäva ej älskade! Upphör att klaga!
Läs nu omkring dig den nordiska saga,
Vilken med tjusning du lyssnat uppå!
Ser du hur blixterna drabba tillsammans,
Ser du det skummande toppfall vid flamman,
Ser du hur fjällen, som jättar, där stå?

HON.

Vilken tröstare! I söderns lunder,
Vid dess näktergalars ljuva sång,
Hör man glad på nordens jätte-under,
Lockande och hemska på en gång;
Gud! men se hur himlen står i lågor!
Tallen böjer sig på bergets spets, —
Huru brottas ej de vreda vågor!
Trollen tjuta i en magisk krets.

HON.

Vid det sken, som Thordönsviggen sprider,
Skådar jag uti en fevärlid in.
Kom, min älskling! Redan natten lider. —
Rädsla! nu för kärleken försvinn!
Jag vill slumra ljuft vid trollens sånger,
Lyst av blixten klara bröllopsbloss.
Vad jag sagt om Norden, gör mig ånger;
Kom! en liten Gud beskyddar oss!

HAN.

Nej, det är strömkarln som stämmer sin harpa!
Se, hur han sitter på klippan, den skarpa,
Blickande ned i den eviga flod.
Lyssna till sången, ty bragder den föder!
Sådana ljud du ej hörde i söder,
Lyssna till sången! hon skänker dig mod.

HON.

Ack, jag hör ej hur din strömkarl larmar!
Jag är dövad utav knallen nyss.
Slut mig, älskade, i dina armar!
Jag vill glömma blixten vid din kyss.
Älska mig så varmt som du har svurit,
Och jag älska vill ditt kalla land,
Och fast Tiberns lugna våg mig burit,
Vill jag trives här vid Götas strand.

HAN.

Kärleken segrar på ängslan och fasa,
Älskade maka, låt stormarna rasa!
Icke de slita vårt sälla förbund,
Här ibland fallens och åskornas dunder
Drömma vi oss i Hespædriens lunder,
Hjärta mot hjärta och mund mot mund.

W. v. Braun.